

8) Att granskarens "förklaring på det begrepp, som må fästas vid uttrycket *ren evangelisk lära*, är en "alltför egen förklaring", (sid 8) hoppas vi äfven må vara en grof osanning. Förklaringen är följande: "Genom antagande af våra symboliska böcker (St. C. sid. 131) är ingen annan lära hos oss införd än *Guds Heliga Ord*; och så vida den hos oss införda läran är den rena evangeliska; kan följaktligen med denna lära ingen ting annat förstås, än samma Guds Heliga Ord." Är denna förklaring *alltför egen*; hvilken är då den rätta förklaringen? Vi vilja hoppas, att ingen annan är gänse bland svenska christna och framför allt bland svenska församlings-lärare; och det är därför, som vi hoppas, att Bihangsförfattaren sagt en grof osanning. Uppenbarligen kättersk vore vår församling, om *den* skulle vara dissident och alltför egen, som påstår, att Guds heliga Ord allena är ren evangelisk lära, då församlingens symboliska böcker stadga, (se St. C. sid. 131) "att den heliga Skrift eller Guds Ord skall erkännas och antagas för den endaste norm, domare och rättesnöre, efter hvilket allena, såsom en probersten, alla läror och lärare böra granskas, värderas och dömas, samt alla lärosatser undersökas, om de äro gode eller ogudaktige, sanne eller falska." — Vi upmana Bihangsförfattaren att säga oss, hvilken mera allmänt giltig och mindre egen förklaring på begreppet om ren evangelisk lära han känner, än den, som hans motståndare gifvit. Vi upmana honom att säga, hvilken kättare som kan öfverträffa honom i förnekelse af yttersta grunden för christna läran, i fall han icke erkänner, att han gjort sin motståndare orättvisa, och icke återkallar den förnekelse af Guds heliga Ord, som ligger uppenbar i hans yttrande, och den han säkert begått utan

upsåt och klart medvetande; ehuru han i tryckt skrift framställt den.

9) Beskyllningen för "ensidighet" (sid. 8 i Bihaget) må icke ingå i räkningen. Den dygden att göra en motståndare rättvisa är så sällsynt. Men när det heter, att granskaren "fullkomligen förtigit hvad till vederläggande af hans på ensidigaste sätt (mot Consistorium) framställda beskyllningar" (vill säga anmärkningarna mot Consistorii förfarande) "långt för detta blifvit anfördt;" och när till bestyrkande häraf citeras Consistorii underdåniga förklaring öfver Herr T:s besvär, afgifven år 1818; då gör Bihangsförf. sig skyldig ej blott till en osanning, utan äfven till en upenbar orimlighet. På en granskning, som först utkommit år 1820, skulle vederläggning vara gjord 1818! Skulle mening, tvertemot orden, vara, att samma så kallade beskyllningar, som granskaren gjort, voro gjorda förut i Hr. T:s underdåniga besvär och der varit föremål för Consistorii vederläggningar; så anmärkes, att hela bevisningen om Consistorii obehörighet att döma i religions-mål, (hvilken utgör den svåraste bland *beskyllningarne*) saknas i Hr. T:s underdåniga besvär och har följaktligen ej blifvit af Consistorium i förklaringen vidrörd.

(Forts. e. a. g.)

UTLÄNDSKA NYHETER.

Spanien. De svar, som regeringarne i Frankrike, England, Sachsen, Baiern, Nederländerna och Schweiz lemyat på Konungens tillkännagifvande om författningens antagande, läsas i Hof-tidningen. Konungen af Frankrike yttrar sig "vara öfvertygad, att Konungen, Dess cousin, gjort hvad Han ansett tjenligast för sitt folks lycka, och önska att Konungen måtte hinna målet för sina bemödanden". — Hans Catholska Maj:t har hos Franska regeringen besvärat sig öfver Franska Ultrablakens oförsvarliga utfall mot Spanska consti-

tionen och mot nationens ädla upförande. "Franska regeringen vore, genom censurans införande, i tillfälle att controllera sina tidningar".

De medlemmar af Cortes, som undertecknat manifestet d. 12 April 1814, skola instängas i kloster, tills Cortes sammankomma; hvilka ensamme äga att förlåta de fel, dem deputerade, under utöfningen af sitt kall, begått. — Klosterlöftens afläggande är förbjudet, tills Cortes sammanträdt. — Värdet af kyrkans jord och egendomar i Spanien skall stiga till 18,000 millioner realer.

De ultra-marinska Spanjörernas klagan öfver det lagstridiga utnämmandet af 30 Suppleanter, i stället för val af Amerikanska deputerade till Cortes, har Konungen remitterat till Juntan, som förklarar sig ej kunna utfinna någon annan utväg, än den redan tagna; ty att låta de kanske i Spanien behäftiga 1000 Americaner välja verkliga Suppleanter (?), skulle icke vara mera lagligt. Från Cuba finnas tämligen många, men från Philippinerna — som, enligt sin folkmängd af 2,300,000, borde välja 33 deputerade — finnes blott en enda på hälften. — Då valen i Logrono skulle företagas, fans icke hälften bland valmännen, som betalt sista tredjedelen af sin grundränta, hvilket fordras för att få välja. Då framtog en närvarande Marquis sin börs och betalte restantierna för alla.

Den mängd Franska skriblerer, som kommit till Spanien, för att där börja Franska tidningar, till spridande af "de stora grundsatserna", har af Mina fått befallning att inom 48 timmar lemna landet, "emedan Spanien icke behöfde utländska fuskare i sina ärender". — Mycken öfverspänning råder i Navarra; och regimentet Tudela är beordradt att gå som garnison till Pamplona. Klubben där har upplöst sig.

General Capitainen i Arragonien, Marq. de Lazan (mot hvilken Madriska tidningarne nu förklarar öppet krig) har fått befallning att infinna sig i hufvudstaden.

Från Ministern Porcels bureau skall vara utfärdadt ett decret om Jesuiternas bibehållande, oakadt juntan och Ståtsrådet hemställt om deras afskaffande.

England. Parlamentet är hufvudsakligen upptaget af åkerbrukarnes petitioner, och deladt mellan deras och manufacturisternas intressen. Hr. Holmes Samner hade annonserat motion om en undersökning. Lord Milton frågade honom föremålet för en sådan och fick till svar: 1:o om nu gällande lag nog skyddade åkerbrukets intressen; 2:o om grunden till de svårigheter, dessa intressen äro underkastade, är densamma som grunden till

dem, hvilka, genom den allmänna näringslösheten, trycka alla andra klasser, i synnerhet de handlandes och manufacturisternas. Ricardo invände: Landbrukarne ville hafva monopolierne på alla Engelska torg; lyckades dem detta, så skulle alla andra klasser komma att lida genom de stegrade sadespriserna. — Lord Erskine sade d. 25 Maji i Öfverhuset: det är icke underligt, att alla dessa petitioner äro hvarandra så lika, ty de komma alla från en verkstad; han trodde dem alla vara förfärdigade af Hr. Webb Hall, och var förvånad, att en man, som så verksamt bidragit att upreta Landbruksintresset mot manufacturerna, blifvit belönt med Secreterare-tjensten i Landbruks-Collegium (Board of agriculture). Denna auctoritet hade aldrig uträttat något synnerligt godt, och om sparas skall, ville han föreslå hela detta Collegii uphäfvande. — De flesta ledamöter, som framlägga åkerbruks-petitionerna, yttra därvid jänkessätt, rakt stridande mot hvad de framlägga. Lambton sade: mot de grufliga Stats-utgifterna och taxorna borde de petitionera; endast där ligger det onda.

I frågan om Scotska linne-fabrikanters petition att, i likhet med de Irändska, få utförsel-premier, yttrade Ricardo: efter alla de petitioner, landets kunnigaste köpmän gjort om handelsfrihet, hade han väntat, att man ej längre skulle bibehålla den politiken att utdela premier. Vi borde icke mula utländingen att af oss taga varor, dem vi annars icke kunde med fördel tillverka. — Sir Parnell: De talande tycktes icke veta, att premierna i Irland förfelat sitt ändamål, då de lockat in i manufaktur-yrket en stor del af befolkningen, som annars varit använd till annat. Detta hade födt en sådan massa af elände, att den, som ej med egna ögon sett det, icke kunde anse det möjligt.

Förslaget att uphäfva tullen på ull förkastades i underhuset, med 202 röster mot 128. — På Marquis Landsdowns motion, har Öfverhuset satt ett Utskott, för att undersöka utländska handels tillstånd och föreslå medel till dess utvidgande.

Frankrike. Öfver Nederländer har man den underrättelse, att i Frankrikes nordliga departementer befallning är gifven att lägga beslag på utländska tidningar, som innehålla oriktiga (d. v. s. oberiktigade) underrättelser om Franska nationens tillstånd; äfven skola där åter flera ströskrifter vara sequesterade. Censur-lagen räckes, såsom bekant är, icke längre än till slutet af kamrarnes nästa session; men det tros nu allmänt, att regeringen återtager honom, innan ännu två månader förlutit; så att han tyckes gjord blott för

att sprida dunkelhet öfver Hertigens af Berry mord och Louvels rättegång. Alla de, som för denna varit häktade, hafva återfått sin frihet eller åtminstone blifvit skilda från målet. — D. 5 dennes skulle den egentliga processen begynna öfver Louvel. Den advocat, som å embets vägnar kommer att försvara honom, heter Archambault.

Debatterna om vallagen i dep. kammaren äro slutade. Hr. Ternaux har hållit ett ganska eftertryckligt tal, deri han vände sig till hvardera af Ministrarne särskildt och förhöll dem, huru som de icke upfyllt sina embets-pligter. "Huru ville, genom sammaställning af deras fel, och utan att i det ringaste minska den tacksamhet, som tillkomme Konungens vishet, endast anmärka, att en ond inflytelse, den måtte komma utifrån eller inifrån, herskade öfver det olyckliga Frankrike; och han besvare dem, hvilka utöfvade denna inflytelse, att tänka på dess förderfliga följder för dem och fäderneslandet." Endast den förra Krigsministern undantog han från beskyllningen. Sjöministern åter frågade han i synnerhet, om han nyttigt använt de stora, honom anvisade fonder, så att flottan, kunde skydda Frankrikes handel och kolonier, om det, såsom oundvikligt syntes, komme till strid om Americas frihet. — Sigillbevararen skall hafva fått recidif och det kunde då hän- da, att han icke kommer att tala öfver det honom så nära rörande ämnet; och att man således ej directe får veta det, som man med så mycket nyfikenhet vill veta, nemligen huru han nu tänker.

Sessionen af d. 23 Maji var en bland de intressantaste. Corbières talte för förslaget; Bignon emot; Pasquier öfver; Constant emot. Pasquier lät undfalla sig de orden: "men deras önsksningar, som dröma om republiken —," hvarvid ett häftigt buller upstod och några liberala ropade: "ingen tänker på sådant; må man nämna dem man menar." Presidenten: "Er har ingen afbrutit, då J tillåten är personligheter." Under Constants tal deremot larmade Ultras. "Tyst," ropade Dupont, "aldraminst borde en Clausel de Coussergues röra sig." Vid slutet begärde Cas. Perrier, att Presidenten måtte utsätta en dag, då Clausel skulle utveckla sin anklagelse mot Bécazes. Kamrarne åtskildes under det förfärligaste buller och oreda.

D. 24 talte Marq. Doria för; Gen. Demarçay emot; Cuvier (Kongl. Commissair) för; Alphonse emot. Högra sidan under mycket støj, fordrade debatternas slut; men till den frågans afgörande voro icke nog ledamöter närvarande. — D. 25

talte Lizot för; Kératry mot; Gen. Tarayre kunde icke höras för det gruffiga stöjet från högra sidan, som fordrade debatternas slut. Sedan talade Lemarchand de Gomicourt för, och Méchin emot, hvarpå de allmänna discussionernas slut enhälligt beslöts. D. 26 skulle rapportören åter tala. — Kératry's anmärkning, vid slutet af sitt tal, "att den föreslagna lagen var den insolentaste, som någonsin varit föreslagen", emottogs med högljudt bifall från ena sidan, och högljudt ogillande från den andra.

Man har företagit sig på posten att med tidningen Constitutionnel sända oäkta bihang, som äro fulla med lögnaktiga uppgifter och vrängda framställningar af discussionerna. Redactionen har besvärat sig öfver detta ofog; och Constant har förklarat, att Journal de Paris (till hvilken de syntes vara äkta bihang) i sin berättelse om C:s tal i Kamraren, nästan icke uppgivit ett enda ord riktigt.

Stockholm. Efter 4 a 5 veckors quarantaine i Helsingfors (så lyda underrättelser från Åbo af de första dagarna i Maji) dit alla tidningar förut inlöpa och sedan utdelas till Åbo och andra ställen, dem de under vägen rodan passerat, hafva ändtligen de Svenska blifvit lösgifna. Dock är Allmänna Journalen aldeles supprimerad, liksom flera nummer af Stockholms Posten och en af Stockholms Courier. Anledningarna till detta förfarande känner man icke med visshet.

H. E. Hof-Cantzlern Hr. Grefve af Wetterstedt har erhållit permission och kommer att tillbringa de tre sommarmånaderna på sitt vackra Finspång, under hvilken tid Hr. Stats-Sekreteraren (f. d. Cantzli-Rådet) af Kullberg blifvit förordnad att förestå Hof-Cantzlers-embetet, med säte och stämman i Stats-Rådet. Det är vid detta förordnande som Hr. Stats-Sekreteraren tillika blifvit nämnd till sin nya värdighet.

Hr. Landshöfdingen v. Törne är förordnad att förestå Stats-Sekreterare-embetet för Handeln och Financerna, under den tid af tre månader, som Hr. Stats-Sekreteraren Klintberg erhållit tjänstledighet.

Hr. Öfverste Lieutenant Flach är nämnd till Landshöfdinge-embetet öfver Elfsborgs Län.

Sistl. Fredag aflågade härifrån till Upsala de åtta Studenter från Dorpat, hvilka omkring en vecka vistats här och nu företaga en resa till fots genom Sverige. Sala och Fahlan uppgifvas bland de ställen, dem de ämna besöka.

STOCKHOLMS COURIER

Thorsdagen den 15 Junii.

Sine ira, studio et metu.

STATS-HUSHÄLLNING.

Planen till en på actier grundad Transport-inrättning imellan Stockholm och Götheborg medelst ångbåtar och forvagnar, upgjord i en tryckt skrift af Herrar Forsell, har redan i detta blad (N:o 11) blifvit anmäld. Denna plan har vunnit den framgång, att det behöfliga antalet af Actieägare för ångbåten på Mälaren är mer än fulltecknad, och bolaget i Stockholm har börjat sina sammankomster, för att organisera sig. För andra ångbåten på Wenern är anteckningen ännu icke fullständig.

Första sammankomsten af nämnde bolag hölls på Stockholms börs den 3 innevarande Junii, då några ledamöter utsågos, att uppsätta förslag till Bolags-reglor. Fråga väcktes redan i denna bolagsstämma om en sådan förändring i planen, att begge bolagen, i stället att hvar för sig bildas i Stockholm och Götheborg, ett för transporten på hvardera sjön, skulle sammansmälta och arbeta på företaget i hela dess vidd för gemensam räkning. Häröfver yttrades delade meningar och frågan lemnades för den gången utan vidare åtgärd.

När sedermera Bolagets kommitterade, vid andra sammankomsten den 10 dennes, afgåvo förslaget till Bolags-reglor; framställde kommitterade tillika, uti ett skrift-

ligt befänkande, sina tankar öfver nämnde förändring i planen, och tillstyrkte densamma, såsom ledande till företagets säkrare framgång till det stora ändamålet, allmänt gagn. Detta mötte nu mera ingen motsägelser; men beslutet uppsköts till nästa Bolagsstämma, som kommer att hållas på Börsen nästa lördag den 17:de kl. 12, då förslaget till Bolags-reglor, hvilket omedelbart hvilar till påseende af de Actieägare, som det åstunda, skall till slutligt afgörande förekomma.

Det intresse, detta viktiga företag ofelbart väcker hos hvar och en, som ej med liknöjdhet betraktar nyttiga inrättningar för sitt land, berättigar oss till det hopp, att man utan missnöje skall här se några tankar, i anledning af det omtalade förslaget till bolagens sammansmältning, hvilken för planens utveckling från sjelfva dess början är så väsendtlig.

Sjelfva den benämning af de särskilda bolagens gemensama föremål, hvarunder idéen dertill framträdte inför allmänheten, skulle vara förfelad, om ej första grundläggningen blir sådan, att ett så vidsträckt allmänt gagn som möjligt dermed befrämjas. Actie-teckningen, grundad på denna idé, antyder redan ett patriotiskt företag; och bland Herrar Actieägare kan ingen finnas, som icke satt beräkningen häraf i

